

The Case of the catalans considered... de nou

written by Agustí Soler | 24 de març de 2017

“El Principat de Catalunya sempre ha estat governat per lleis pròpies. Fins ara, llurs privilegis han estat sempre conservats íntegrament i la més mínima aparent violació ha servit sovint com a motiu perquè el poble s’alcés en armes i sol·licités ajut de l’estranger en la defensa”. Així comença l’opuscle Consideració del cas dels catalans, publicat l’any 1714 a Londres denunciant l’abandonament dels catalans per part de la Corona britànica. Prop de tres-cents anys més tard, el 14 de juliol de 2010, catorze diputats de diferents forces polítiques encapçalats per Hywel Williams (del Partit Nacionalista de Gal·les) presenten una moció a favor del dret a decidir dels catalans. Onze mesos més tard uns dos-cents catalans -en representació de quinze mil adherits- són rebuts al Parlament de Westminster i presenten un manifest d’agraïment als diputats britànics. Un any més tard, el 2012, una moció semblant titulada (en català) Visca Catalunya és signada i presentada al Parlament d’Edimburg a Escòcia. El 2015 el Parlament de Copenhaguen debat i aprova una moció sobre el cas català. A partir d’aquest moment són nombrosos els responsables polítics d’arreu del planeta (ministres, diputats, alcaldes, etc) que manifesten el seu suport a la voluntat dels catalans de decidir el seu propi futur i a partir del 2016 es creen grups de suport a Finlàndia, Suïssa, Eslovènia i... al Regne Unit.

Aquests darrers dies un fet ocorregut a la ciutat de Londres ha donat un tomb d’una importància cabdal al procés d’internacionalització del procés català. Al Parlament de Westminster, el dia 14 de març, s’ha constituït l’All-Party Parliamentary Group on Catalonia en un acte presidit pel conseller d’Afers Exteriors, Raül Romeva. El grup està format per vint-i-un diputats dels sis principals partits de les dues

cambres del parlament britànic. El grup ha estat impulsat pel diputat nacionalista escocès, George Kerevan. Voldríem destacar que entre els seus components hi figura el diputat gal·lès, Hywel William, l'home que va presentar la primera moció al parlament de Londres i que inicià un camí que els catalans haurem d'agrair eternament. El primer exemple de l'actuació d'aquest nou grup ha estat la presentació d'una moció de condemna de les "dures multes i inhabilitacions pel 9-N". Està clar que això ja no té aturador.

En el pròleg de l'edició bilingüe d'El cas dels catalans (casdelscatalans.cat) el seu traductor al català, Michael B.Strubell, hi diu: "L'any 1714 s'aixecaren veus angleses per denunciar la flagrant mancança dels seus propis conciutadans que no havien defensat a ultrança la justícia i la bona fe, valors que els anglesos sempre s'havien enorgullit de conrear". L'actitud a Londres ha fet un gir de 180 graus. Els responsables de les quatre nacions representades a Westminster han posat punt final al que s'anomenà "la traïció anglesa" i amb el seu compromís han assenyalat el camí que cal seguir arreu per tal que Catalunya sàpiga que no solament no està sola sinó que en el moment precís comptarà amb el suport necessari i imprescindible per formar part per sempre més de la gran comunitat dels pobles lliures de la terra.